

Adventi ünnepség az internátusban

„Mostanában minden nap ködös, a napot nemigen látjuk. Egyik reggel meggyújtottam az adventi gyertyát, és néztem, amíg mögötte fel nem kelt a nap. Még sosem láttam ilyen szép képet. A nap szinte magába szívta a gyertya lángját, már nem látszott belőle semmi, csak ragyogott a szoba. Ez egy különleges adventi látomás volt. Mi égetjük kis gyertyáinkat, és igyekszünk a sötétséget visszaszorítani, de ez csak valami előjele az isteni győzelemnek.” (Fekete Ágnes)

2016. december 18-án Internátusunk adventi alkalma mintegy keretként zárta egyébként is ünnepi évünket. Központi gondolatunk a hála volt, hiszen az év során csodálatos alkalmakon látogatott meg minket Urunk és ajándékozott meg jelenlétével. Mindez nemcsak közösségi, hanem egyéni életünk vonatkozásában is igaz. És természetesen az advent és az azt követő ünnep újabb lehetősége a találkozásnak az értünk hajló isteni szeretettel.

„Karácsony csodája, hogy Isten eljött, meglátogatott minket, hogy az Ő dimenziójából nézzük összebogozott emberi viszonyainkat, és tanuljuk meg elengedni. Az összekötés alapja az elengedés. Ha átadjuk gubancainkat... Ha egyszer nem könyörgünk senkinek, csak imádkozunk érte... Ha egyszer mindenfajta utólagos mérlegelés nélkül csak adunk és szeretünk... Ha egyszer elhisszük, hogy egy ima többet érhet, mint ezer jótett... Ha egyszer elhisszük, hogy Isten oldja meg az életet, és nem mi. Isten emberré lett. Krisztus leszállt a földre azért, egyoldalú, minden átformáló, erős szeretetet bemutassa. Arról ismerjük meg a szeretet, hogy Ő az életét adta értünk.”(Fekete Ágnes)

Egy diák tollából:

Először, mint egy szokásos vasárnapi áhítatot egy énekkel kezdtünk, amit Vass-Eyzen Ákos kísért zongorával. Ezután áhítatot tartott Kuti József lelkész úr. Teljes átlagos vasárnapnak tűnt. Az áhítat énekkel való lezárása után viszont minden megváltozott.

Az igazgatónő köszöntött minket és megkezdődött az adventi ünnepség.

Tálas Donát Marcell 7. b osztályos tanuló citerázott és énekelt nekünk. A két népdal, amit játszott és énekelt: *Mostan kinyílt egy szép rózsá virág* és a *Sír az Isten báránya*. Ezután Makai Béla a háttérből, egy Bibliából való idézetet mondott, amire átlagember gondolataival válaszoltak a diákok, miközben egy gyertyát tartottak a kezükben, majd Sipos Bibor zongorázta el a *Valsettet Kodálytól*. Az adventi gondolatokat a műsor folyamán zeneművek és szavaltatok tették ünnepélyesebbé, úgymint: Berta Krisztina hegedűn játszotta el *Telemann B-dúr Fantázia-Largo* tételét, Varga Lillától *Fabiny Tamás Könyörgés* c. versét hallottuk; Debussy művét, a *Románcot* csellón Károly Barnától hallgattuk, akit zongorán Vass-Eyzen Ákos kísért. *Reményik Sándor Istenarc* című verse Tóth Sarolta előadásában hangzott el, majd újra egy leendő zongoraművész ült a zongorához, Csöke Noémi, aki *Listtől a Genfi harangokat* játszotta. Végül a befejezés meglepetésként hatott mindenkire, hiszen a záró ének flashmob formájában koronázta az estét. Ez az ének jubileumi évünk választott éneke volt, amit felemelő érzés volt együtt énekelni. Zárásul még egy meglepetés kisfilmet néztünk meg,

amit Csiszár Gergely és Maróti Márk készített az internátus közösségének karácsonyi ajándékkul. A film rólunk szólt, adventi napjainkat örökítette meg.

Készítette Gulyás Botond Örs